

Nr 77.

Ankom till riksdagens kansli den 26 april 1929 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående inköp för postverkets räkning av fastighet i Linköping.

(4:e avd.)

I en till riksdagen den 8 februari 1929 avlåten proposition, nr 77, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att tomten nr 82 i S:t Lars kvarter i Linköping med därå uppförda byggnader må på sätt i statsrådsprotokollet angivits för postverkets räkning förvärfvas.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Departementschefen har i ärendet anfört följande:

»Till följd av poströrelsens stegring har posthusbyggnaden i Linköping, i vilken byggnad jämväl telegrafverkets station är inrymd, blivit helt utnyttjad. Därest, såsom sannolikt torde bliva förhållandet, denna stegring kommer att fortfara, torde postkontorets lokaler snart nog bliva otillräckliga. Det till posthusbyggnaden hörande gårdsutrymmet är till följd av den ökade användningen av motorfordon såväl vid postverket som telegrafverket redan nu för trångt, så att erforderligt garageutrymme för telegrafverket måst förhyras annorstädes i staden. 1924 års statsrevisorer hava jämväl i avseende å den allmänna planläggningen av posthusbyggnaden framhållit, hurusom själva gårdsutrymmet vore så ringa, att svårigheter uppstode vid postautomobilernas ut- och infart samt av- och pålastning.

Av vad sålunda anförts framgår, att redan nu behov föreligger av ökat tomtutrymme för post- och telegrafverken i Linköping samt att det icke torde dröja länge, innan själva posthusbyggnaden måste utvidgas. Det synes därför vara förtänksamt att, då nu tillfälle därtill erbjudes, vidtagna åtgärder för att kunna tillgodose angivna markbehov.

Genom förvärfvande av den intill posthusbyggnaden belägna, till större delen obebyggda tomten nr 82 i S:t Lars kvarter, varom anbud föreligger, skulle, jämte det att tillräckligt utrymme erhöles för de för verkens rörelse erforderliga motorfordonen, möjlighet beredas att, när så visar sig nödvändigt, genom uppförande å tomten av en tillbyggnad till det nuvarande posthuset erhålla utvidgade lokaler, varvid även telefon- och telegrafstationen i mån av behov skulle kunna tillgodoses. För telegrafverket innebär detta, att vid en framtida lokalutvidgning kostnaderna för flyttning av ledningar kunna besparas.

Med hänsyn till nu angivna omständigheter och då den för ifrågavarande fastighet betingade köpeskillingen, 80,000 kronor, icke givit mig anledning till erinran, vill jag tillstyrka, att sagda fastighet förvärvas för postverkets räkning.

Då förevarande framställning inkommit först efter tiden för statsverkspropositionens avlåtande, har något anslag för ändamålet icke kunnat beräknas i förslaget till riksstat för budgetåret 1929/1930. Sådant anslag torde icke heller behöva äskas. På sätt i statsverkspropositionen (Utgifter för kapitalökning, bil. 2, sid. 19 och 37—38) anförts nämligen vissa medel tillgängliga för inköp för postverkets räkning av fastigheter, vilkas förvärvande icke utan synnerlig olägenhet kan uppskjutas i avbidan på särskilt riksdagsbeslut. Dessa medel utgöras av en postverkets fordran hos telegrafverket å 62,600 kronor, som postverket jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 21 december 1923 äger använda för fastighetsförvärv i nyss angiven ordning. Därjämte har Kungl. Maj:t i nämnda proposition föreslagit riksdagen att för sådant ändamål för budgetåret 1929/1930 anvisa ett reservationsanslag av 140,000 kronor. Under förutsättning att sagda förslag bifalles av riksdagen synes för det nu förordade fastighetsförvärvet i Linköping lämpligen kunna tagas i anspråk dels ovanberörda postverkets fordran å 62,600 kronor och dels av nämnda anslag å 140,000 kronor ett belopp av 17,400 kronor — likvid skulle enligt det förslagsvis upprättade köpekontraktet äga rum den 1 juli 1929. Enär emellertid anbudstiden medgiver, att ifrågavarande fastighetsförvärv underställes riksdagens prövning, lärer så även böra ske.

Under hänvisning till vad departementschefen i ärendet anført och med erinran att riksdagen numera bifallit Kungl. Maj:ts av departementschefen omförmälda framställning om beviljande av ett anslag å 140,000 kronor till inköp av fastigheter för postverkets räkning, får utskottet tillstyrka förevarande proposition.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må medgiva, att tomten nr 82 i S:t Lars kvarter i Linköping med därå uppförda byggnader må, på sätt i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 8 februari 1929 angivits, för postverkets räkning förvärvas.

Stockholm den 26 april 1929.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *A. C. Lindblad, J. L. Widell, C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *C. A. Carlsson* i Gävle, *P. A. Dahl, K. V. Rydén, N. J. M. Svensson* i Kompersmåla, *C. I. Asplund, J. G. Walles, G. Kobb, A. Thelin* och *K. A. W. Björck*;

från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *P. Nilsson* i Bonarp, *S. Bengtsson* i Norup, *L. J. Carlsson-Frosterud, P. M. Olsson* i Blädinge, *E. J. Wigforss, J. Olofsson* i Digernäs, *S. Persson* i Fritorp, *O. Nilsson* i Örebro, *C. A. Anderson* i Storegården, *P. C. Jonsson* i Eskilstuna och *J. E. Andersson* i Ovanmyra.